

просто го е видял, но се е отказал от публикацията му.

2. защо не е съпоставил текста на втория ръкописен вариант с изданието от 1922г., когато разликите са съвсем очебийни и започват още от заглавието и първата строфа. Дали да мислим, че се е доверил на Гео Милев, който дава като подзаглавие в книжката от 1922г. следния текст “/Написано в края на 1914г. в Лайпциг/” или не му се е искало да се занимава повече с тази нехарактерна и не много удобна за творчеството на Гео Милев творба.

Но въпреки това Георги Марков дава своята оценка за поемата на Гео Милев — “През 1914г. той написва две от най-типичните си модернистични поеми: “Панихида за поета Т.К.Яворов” и “Черни хоругви”. В първата си творба той иска с модернистични средства да разкрие преклонението си пред голимия български поет, както и да посочи мястото му в нашия живот. В образите на тия “върби без листи” и “души пречисти” Гео Милев внушава идеята за голямата скръб от смъртта на Яворов и за благородството на неговата личност. В “Хор на прадедите” ясно се долавя същото онова разбиране на Яворовото дело, което ще срещнем десет години по-късно в предговора му към “Антология на българската поезия”... От тази част на поемата той цитира финала:... “родна скръб ще върнем в родна пръст: /черен плод на тия години!-“ и идва до заключението: “Това е лйтмотивът на поемата, изразен чрез твърде усложнена религионзо-символична образност, подчертана със сложна музикална оркестрация на стиха. Самоцелното звучене на словото, пренебрежението към смисловата му страна, чистата ритмика издават белезите на модернистичното изкуство” ... “бележат тържеството на формализма и субективизма на Гео Милев”. /Лит. архив, т.2,с.29-30/.

Вероятно Гео Милев е имал друго отношение към творбата си, защото не изоставя първите си варианти, прави нова редакция, публикува я три пъти. Следващият опит за частично съпоставяне на трите, вече установени редакции, има за задача само да обърне внимание на изследователите върху наличието им и разликите между тях, без задълбочен анализ на текста. А разликите са съществени - намираме ги и в заглавието, и в структурата и в съдържанието.

Първият ръкописен вариант се появява вероятно непосредствено след като Гео Милев научава по някакъв начин за смъртта на Яворов, след завръщането си от Англия и пребиваването в Хам-